

Kristendemokraterne. Vi mener, at det kan være fornuftigt nok, når der skal anlægges nye statslige arbejdspladser eller flyttes statslige arbejdspladser, at se på, hvor det er, man flytter hen, men vi mener ikke, det er det, der for alvor kan skabe ny vækst rundt om. Det kræver, at der er tænkt langt mere over uddannelse, forskning osv., hvis man skal tænke i at skabe nye arbejdspladser og ny vækst. Derfor står vi ikke som medforslagsstillere, men vi kan godt stemme for det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget kort, for jeg har ikke fornemmelsen af, at der i den forstand er stillet spørgsmål undervejs, som kalder på svar.

Jeg vil bare benytte lejligheden til at takke for debatten, som måske snarere har problematiseret en række forhold, end den har givet nogle præcise svar på, hvad det er, der skal til. Det får mig jo sådan til at understrege det, der også var en pointe i mit første indlæg, nemlig at det, der er den regionale udfordring, jo i høj grad også er den nationale udfordring, nemlig helt grundlæggende at sørge for, at vi har ordentlige rammebetingelser, og det arbejder regeringen jo målrettet på.

Jeg synes også, at der er grund til at glæde sig over, at de prognoser, der er på vej, og det kan man jo læse om i medierne, tyder på, at den udvikling i negativ retning, der har været på beskæftigessiden, nu synes at være brudt. Det skaber jo en forudsætning for, at også regionerne i Danmark nu får en bedre mulighed for at styrke deres position.

Kl. 16.10

Der har jo været en del af debatten, der er gået på det med de statslige arbejdspladser, som jo også er en del af forespørgslen, og der er flere af ordførerne, bl.a. de socialdemokratiske, der også sådan har været lidt skosende i forhold til, hvor de statslige arbejdspladser er henne.

Der må jeg jo bare sige, at det jo sådan set ikke er nogen kunst at lave statslige arbejdspladser. Det er jo så den gamle opskrift, at nu skal vi sidde og bage nogle offentlige budgetter op, og staten skal etablere nogle arbejdspladser. Dem kan vi så drysse ud over landet, og det bliver man jo rigtig glad for det ene sted, hvor der falder seks arbejdspladser ned, selv om det jo ikke rigtig gør noget i forhold til alle de andre steder, hvor de seks arbejdspladser ikke drysser ned.

Til det vil jeg gerne sige, at denne her regering har haft det som en generel ledestjerne at holde igen på statens egne rammer, på statens eget område, og derfor er det en uretfærdig bedømmelse, når man kredser så meget om, hvor de statslige arbejdspladser er henne, fordi det, regeringen har gjort, jo stort set er udelukkende at lade den vækst, der er plads til i forhold til de 2010-planer, som vi har adopteret fra den tidligere regering, komme kommuner og amter til bedste.

Så man kan sige, at prisen for – i anførselstegn – at der ikke er opfundet en masse nye statslige arbejdspladser, vi kan drysse ud over landet, jo har været, at de ressourcer, der ellers skulle bruges til at blive ved med at bage staten op, i stedet er blevet brugt til at kunne etablere nye arbejdspladser i kommunerne, nye arbejdspladser i amterne, og hvis man leder efter noget, der har en regional effekt, så må man da sige, at en vækst i beskæftigelsen i kommuner og amter slår da ligeligt bedre regionalt igennem end en vækst i en række statslige departementer, som har en tendens til at falde her i Københavnsområdet.

Det er sådan set også det tankesæt, der kan ligge bag det svar, jeg synes jeg må give hr. Kristen Touborg, som jeg fornemmer er den eneste, der egentlig stillede et konkret spørgsmål, nemlig hvor vi er henne i forhold til regeringens strukturudspil på sygehusområdet og arbejdspladser. Hvad vil effekten være af det?

Her må jeg jo igen sige, at dette er hovedlinjen i regeringens udspil, som vi jo forhandler, og derfor har hr. Kristen Touborg også selv indflydelse på, hvordan spørgsmålet skal besvares. Det kræver jo bare, at hr. Kristen Touborgs parti løser billet til den næste rejse frem mod en aftale ved at erkende, at tre brikker skal lægges fast i puslespillet, før vi pusler videre.

Det, der er grundtrækket her, er jo en decentralisering af opgaver fra stat til kommuner, fra amt til kommuner, hvilket jo alt andet lige, når ressourcer og arbejdspladser følger med, betyder, at det yderste led styrkes. Samtidig med at det yderste led styrkes rent beskæftigelsesmæssigt, ja, så styrkes det yderste led altså også til at kunne agere og spille en rolle i lokalsamfundet og i regionen.

Dermed rummer regeringens udspil sådan set en meget, meget positiv bevægelse for dem, der har en ambition om, at vi styrker regionerne, at vi styrker de lokale egne i Danmark.